

בפני כב' השופטת ברכה בר-זיו

התובע פלוני
ע"י עוה"ד מ. ג' ארח

נגד

הנתבעים 1. א'

2. "קרנית" קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים
ע"י עוה"ד א. חגי

נגד

צד ג' א'

מ'

ג'

ע"י עוה"ד כ. גרייב

ל'

1

2

פסק דין

3

4

1. לפניי תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף, שלטענת התובע נגרמו לו עקב תאונת דרכים מיום 20.10.2009.

6

2. לטענת התובע, ביום 20.10.09 בסביבות השעה 00:00, הוא היה נוסע ברכב מסוג שברולט (להלן: "הרכב" ו/או "השברולט"), שהיה נהוג על ידי הנתבע מס' 1, א' (להלן "א"). השברולט ורכב נוסף (להלן "הרכב הנוסף") התנגשו בעוצמה וכתוצאה מכך נפגע התובע ונחבל בכל חלקי גופו, בעיקר בידו הימנית.

12

3. אין מחלוקת כי לרכב השברולט לא הייתה פוליסת חובה ברת תוקף נכון למועד התאונה ולפיכך הוגשה התביעה הן נגד א' והן נגד קרנית-קרן לפיצויי נפגעי תאונות דרכים (להלן: "קרנית").

16

4. א' לא הגיש כתב הגנה.

18

ת"א 21410-06-10 פלוני נ' פלוני וקרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים ואח'

5. קרנית טענה כי העובדות להווייתן אינן ידועות לה ולפיכך הגישה הודעה לצד ג' נגד א', נגד
י.מ (להלן: "מ") וי.ג (להלן: "ג"), שלטענתה היו הבעלים הרשומים של השברולט ונגד
א.ל (להלן: "ל") שטען במשטרה כי ברכב במועד התאונה.
6. ג' הוא אביה של מ', שרכשה את הרכב מחברת טרייד אין עין המפרץ.
7. ג' טען בכתב הגנתו כי אין עילת תביעה נגדו ונגד מ', וכי כל חטאם בכך שמכרו את הרכב
לצד שלישי, אשר לא עשה לרכב ביטוח.
8. ל' הודה בכתב ההגנה כי נהג ברכב במועד התאונה. לטענתו, הוא רכש את הרכב ממ' וג',
שמסרו לו כי לרכב יש ביטוח בתוקף, ולפיכך יש לדחות את ההודעה נגדו.
9. לציין כי התביעה הוגשה גם נגד אליהו חברה לביטוח בע"מ (להלן: "אליהו") אך לאחר
שהתברר כי ג' העביר את הביטוח שערך באליהו לרכב אחר, נמחקה התביעה נגד אליהו.
10. בדיון בבקשה לתשלום תכוף טען ב"כ התובע כי התובע עומד על הטענה לפיה מי שנהג ברכב
במועד התאונה היה א', וכי ל' כלל לא היה ברכב, דבר גם עולה מתיק המשטרה.
11. גם ב"כ קרנית טען כי בתיק המשטרה קיימת הודעה של ל' לפיה הוא נהג ברכב.
12. לדיון זומנה השוטרת ד.ר., אשר הגיעה לזירת התאונה סמוך לאחר ארועה, וערכה דו"ח
פעולה (ת/1). בדו"ח נרשם:

**"אני והשוטרת או' בסיור שגרתי בכביש 85 ממערב למזרח, כשהגענו לצומת מכר
הבחנו בת.ד שקרתה לפני הגעתנו למקום, הבחנו ברכב שמספרו, אשר נמצא
עם החזית לכיוון מערב....(הרכב האחר) ברכב שמספרו.....(השברולט) נהוג ע"י
א' (הנתבע מס' 1 –הערה שלי- ב.ב.) ת.ז....., אשר זוהה על ידי דרכון ורישיון
זמני, מופיע "נהג חדש", פונו הנהג ועוד נוסעים במצב קל. לנהג הנ"ל בוצע
בדיקת ינשוף אלקטרוני אשר התוצאה היתה "עובר". יש לציין שהבחון מאיר
הגיע למקום, לא נלקחו חפצים מהרכב, תאורה טובה במקום, רמזורים תקינים,
כביש יבש, תמרור הנחיה שהיה על שטח הפרדה נפל...".**

לשאלת ב"כ התובע השיבה כי א' זוהה על ידי דרכון ורישיון זמני. היא לא זכרה אם ישב
במושב הנהג או שהיה מחוץ לשברולט אבל לדבריה **"אני בדרך כלל רושמת "נהוג על ידי"**
זאת אומרת שהיתה איזה ודאות כי היו עוד שני נוסעים וברגע שיש מספר נוסעים, אני

- 1 באופן אישי, עושה את הכל על מנת לתת ודאות מי הנהג ברכב. כמו כן ביצעתי בדיקת
- 2 נשיפה אלקטרונית והתוצאה היתה "עבר" ובדרך כלל בדיקה כזו נעשית לנהג".
- 3
- 4 13. יש לציין כי בדו"ח נרשם כי ברכב האחר שהיה מעורב בתאונה הנהג יצא ממושב הנהג
- 5 ונשכב על הריצפה, והוא לא זוהה על ידי העדה.
- 6
- 7 14. העדה מסרה עוד כי לפי הדו"ח נוסעי השברולט פונו על ידי מד"א, כאשר הנהג ושני נוסעים
- 8 במצב קל.
- 9
- 10 15. בנוסף העיד באותה ישיבה חובש מלווה צוות באמבולנס שערך דו"ח (ת/2), אך הוא לא
- 11 יכול היה למסור פרטים.
- 12
- 13 16. התובע העיד בישיבת יום 21.9.14 כי ביום התאונה הוא נסע בשברולט עם הנהג א' ולידו
- 14 ישב ע.ח. (להלן: "ע'"). הוא ישב מאחור, אחרי ע'. לאחר התאונה היתה במקום שוטרת
- 15 שהזעיקה אמבולנס והוא פונה לבית חולים יחד עם שני הנוסעים בשברולט ונהג הרכב השני
- 16 פונה באמבולנס אחר. לאחר התאונה התקשר אליו החוקר והוא ביקש מא' למסור עדות
- 17 במשטרה.
- 18
- 19 17. ב"כ קרנית אמר לתובע שא' מסר במשטרה שמי שנהג בשברולט הוא ל', לידו ישב ע' והוא
- 20 ישב מאחור וא' לידו, וגם ל' הודה במשטרה שהוא נהג בשברולט והתובע השיב כי שניהם
- 21 משקרים.
- 22
- 23 18. לב"כ ג' ומ' (שיראו להלן, ביחד: "ג'") השיב התובע כי השברולט היה שייך לא', שאותו
- 24 הכיר זמן קצר לפני התאונה, הוא לא זכר אם א' בא לאסוף אותו מהבית לפני התאונה.
- 25
- 26 19. בהודעתו של ל' במשטרה מיום 17.12.19 הוא מסר כי הוא נהג ברכב. לדבריו, הוא עבר
- 27 בירוק והרכב האחר פנה שמאלה באור אדום ופגע בו. לאחר התאונה התובע התחיל לצרוח
- 28 שכוואב לו. באותה תקופה הוא היה מסובך עם אישתו והיו לו עוד צרות, ולכן ברח מהמקום
- 29 והלך לתחנת דלק, לשם הגיע בן דוד שלו לקחת אותו. הוא נפגע בתאונה בכתף אבל לא
- 30 הלך לבית החולים בגלל הצרות שלו עם אשתו. באותו הלילה הוא צילצל לג' וסיפר לו על
- 31 התאונה. ל' אמר לשוטר כי לרכב טסט וביטוח.
- 32
- 33 20. בהודעתו במשטרה ביום 20.12.19 העיד ל' שוב כי הוא נהג ברכב בעת התאונה.
- 34
- 35 21. בבית המשפט העיד ל' כי הוא נהג בשברולט במועד התאונה וכי הוא בטוח בכך שמה
- 36 שמסר בהודעתו במשטרה נכון. במועד התאונה עוד לא קנה את השברולט ולא עשה ביטוח.

1

2 לב"כ קרנית השיב לי כי לפני שלקח את השברולט מג' הוא לא חתם על שום מסמך והוא
3 לא זכר אם חתם על איזה מסמך לאחר התאונה. הוא לקח את השברולט כדי לבדוק אותו.

4

5 ב"כ קרנית הציג בפני לי מסמך שלטענת ג' הוא החתים אותו עליו. לי אישר כי הוא חתום
6 על המסמך אך לא זכר את נסיבות החתימה.

7

8 לי הוסיף בעדותו כי לאחר התאונה הוא ברח מהמקום לפני שהגיעו המשטרה והאמבולנס.

9

10 לב"כ ג' השיב לי כי אם ג' אומר שהוא חתם על המסמך לפני התאונה סימן שזה נכון והוסיף
11 **"למה שהוא ישקר?"**. הוא לא זכר שחתם על המסמך. לי העיד כי לקח את השברולט
12 ובהמשך התקשר לג' ואמר לו שהיתה תאונה. לדבריו, היו **"הרבה בלאגנים"** מאז, והוא
13 לא זוכר.

14

15 לב"כ התובע השיב לי כי א' הוא שאמר לו שיש את השברולט למכירה. א' גם היה איתו
16 כאשר לקח את השברולט מג' בחיפה. הוא לא זכר אם היה איתם מישוהו נוסף, אבל זכר
17 שאת התובע הם אספו בדרך. לדבריו, הוא עצמו רצה לבדוק את השברולט ולא רצה לקחת
18 אותו לבדיקה במוסד כי סמך על ג'. הוא לא זכר לאן הם נסעו לאחר שלקחו את הרכב
19 בחיפה.

20

21 לשאלת ב"כ התובע אם לאחר התאונה הגיעו שתי שוטרות השיב לי: **"כן. סיפר לי א' ונתן**
22 **להן את הרישיון שלו שלא יידפק בתאונה אבל מיד כשהתעשתנו הלכנו למשטרה וסיפרנו**
23 **מה היה"**. לדבריו, היה לו רישיון נהיגה במועד התאונה והוא הסתלק מהמקום כי היו לו
24 הרבה בעיות והוא לא רצה להסתבך עם המשטרה. לשאלה אם בגלל שא' חבר שלו הוא
25 הציג את הרישיון שלו השיב לי **"כן. חברים עושים הכל"**.

26

27 לדברי לי הוא לא נפגע בתאונה אלא **"פה ושם אבל לא משהו רציני"**. הוא לא יכול היה
28 לתת תשובה מדוע התובע טוען שא' נהג בשברולט.

29

30 22. א' מסר בהודעתו במשטרה (נ/5) כי לי נהג ברכב.

31

32 א' השיב לב"כ קרנית כי לי נהג בשברולט במועד התאונה ולשאלה מדוע התובע טוען שהוא
33 נהג במועד התאונה השיב: **"זה כל החיים שלו תובע. מה אכפת לי אני? בטח שזה שקר.**
34 **למה להגיד שאני לא נהגתי אם אני נהגתי כשיש לי רישיון והכל אצלי בסדר? קורה שיש**
35 **תאונות דרכים"**. לשאלה האם אמר למישוהו שהוא נהג בשברולט השיב שהוא לא זוכר אבל
36 הוא זוכר בודאות שלא נהג בשברולט במועד התאונה וכך גם אמר במשטרה בהודעתו נ/5.

1

23. ג' מסר בהודעתו במשטרה (נ/20) כי ל' בא אליו וקבע שלמחרת יעשו בדיקה ובינתיים
אמר שייקח את הרכב והוא נתן לו את הרכב על סמך אמונה, ורשם זכרון דברים ואישור
על החזקת רכב לצורך בדיקה לפני קניה.

5

בזכרון הדברים שהציג ג' נרשם כי הוא נחתם בשעה 19:30 וכי יש לרכב ביטוח חובה בלבד.

7

ג' העיד בבית המשפט כי הרכב היה שייך לבתו מ' שהיא נכה, וכי הוא עשה ביטוח על שמה
אבל ביטל אותו לפני התאונה והעביר אותו לרכב אחר שקנה. הוא מכר את השברולט לל',
ולא הוא עשה את התאונה.

11

ג' העיד כי עשה עם ל' זכרון דברים לפני התאונה. הוא לא זכר תמורת איזה סכום מכר את
הרכב והוסיף "הבן אדם בדק את האוטו, קנה את האוטו, עשה זכ"ד (נ/19) ואמר לי
שהאוטו שלו, אמרתי לו מברוק שהאוטו שלו. הוא אמר לי שלמחרת הוא יוציא כסף ויתן
לי ובשעה 12:00 בלילה הוא מתקשר אלי ואמר לי שהוא עשה תאונה עם האוטו. לדבריו,
הוא הכיר את ל' מהשכונה.

17

ג' לא זכר אם היה במשטרה לאחר התאונה ומה היה. הוא זכר שדיבר עם הבוחן לאחר
התאונה כשהלך לשחרר את השברולט ולשאלה מדוע לא אמר לבוחן כשבא לשחרר את
השברולט שמכר אותו השיב: "במשטרה יש את הטופס שמכרתי. המשטרה התקשרו אלי
כי הם מתקשרים לבעל הרכב, ובעל הרכב (חברת טרייד אין) התקשרו אלי להוציא את
הרכב כדי לחסוך בהוצאות אחסנה ול' לא ענה לי. אז מה יכולתי לעשות? הלכתי להוציא
את האוטו".

24

ג' העיד שאמר לל' שאין ביטוח לשברולט. כאשר הופנה לזכרון הדברים בו נרשם ש"הרכב
ראוי לשימוש וכי הנני מודע לענין כי הרכב מבוטח אך בביטוח חובה" השיב כי לא תיקן
את זכרון הדברים כי "אני לא אוהב לשחק בחוזה. אמרתי לו בפירוש שאין ביטוח חובה
והחלפתי על אוטו אחר והוא אמר לי שהוא אחראי". את זכרון הדברים הוא הוציא
מהאינטרנט.

30

24. ע' מסר בהודעתו במשטרה כי ל' נהג ברכב בעת התאונה.

32

בבית המשפט אישר ע' כי מסר הודעה במשטרה וכי אמר שם שמי שנהג בשברולט היה
ל'. לדבריו הוא עלה לרכב בכפר יאסיף. בסה"כ נסע טרמפ. ע' סירב להשיב על השאלה
האם הוא מכיר את הנוסעים ברכב. בהמשך אישר לב"כ התובע כי הוא מכיר את התובע,

35

אך הוא סירב להשיב באיזה רכב הם נסעו. הוא הגיע לכפר יאסיף במונית ולא זכר כיצד עלה לאחר מכן לרכב שעשה את התאונה. הוא הוסיף כי כל מה שאמר במשטרה לאחר התאונה נכון.

ב"כ התובע הפנה את ע' להודעתו במשטרה כדלקמן: "במשטרה השוטר אומר לך של' לא היה ברכב ואתה אמרת לו "אני אומר לך של' היה ברכב והיה נוהג בו". אחר כך הוא שואל אותך "האם אתה מודע לכך שאם אתה מוסד עדות כוזבת אזי יכולים לפתוח לך תיק במשטרה על כך?" ואתה עונה "אני עוד פעם אומר לך של' הוא הנהג והתובע הוא השקרן". ב"כ התובע שאל את ע' "איך הגעת שהתובע הוא שקרן? מאיפה ידעת שהוא אמר משהו?" וע' השיב: "אני לא יודע מה שאמרת בחקירה. זה מה שיש לי להגיד. אתה מדבר איתי על לפני כמה שנים ואני בקושי זוכר מה אכלתי אתמול".

טענות ב"כ הצדדים

25. ב"כ התובע טען כי החזית שנפתחה בין הצדדים השלישיים לגבי הבעלות ברכב אינה רלוונטית לתובע, ומאחר ולשברולט לא היה ביטוח חובה, על קרנית לפצות את התובע בגין הנזקים שנגרמו לו בעקבות התאונה.

ב"כ התובע טען כי במועד התאונה, א' הציג בפני השוטרת שנכחה במקום רישיון נהיגה ואף הסכים לעבור בדיקת ינשוף בעוד של' כלל לא נכח במקום והסתלק, ללא פגע, ממקום התאונה ודי בעיון בדו"ח הפעולה שנערך בזמן אמת, מספר דקות לאחר התאונה, כדי לקבוע כי מי שנהג ברכב בעת התאונה היה א'. ב"כ התובע הפנה לחקירתו של ל' בבית המשפט, בה השיב שאינו זוכר פרטים רבים הנוגעים למהלך העובדתי שאירע לפני התאונה, בזמן התאונה ולאחריה, אולם זכר היטב למסור פרטים לגבי הסתלקותו מהמקום.

ב"כ התובע טען כי ל' כלל לא היה בזירת האירוע, לא היה עם א' ולא נהג בשברולט. לדבריו, ל' התבקש על ידי א' או מי מטעמו להמציא מעשיה ולקחת אחריות על התאונה על מנת לחלץ את א', בשל העבודה שא' היה נהג חדש בזמן התאונה.

ב"כ התובע טען כי ל' טען כי הוא נפגע בכתף בעקבות התאונה אולם לא הציג כל מסמך שיאשש טענה זו וכי לא הביא כל עדות על מנת להוכיח את גרסתו.

ב"כ התובע הפנה גם לעדותו של ע' וטען כי מדובר בעדות מתפתלת וחמקמקה.

מכל מקום, ב"כ התובע טען כי התובע נפגע עת היה נוסע ברכב ואין לו כל אינטרס אישי בנוגע לזהות הנהג שישב בעת התאונה אחרי הגה המכונית.

1

2 ב"כ קרנית טען כי התובע הציג גרסה שקרית וכי הוכח של' היה ברכב בעת התאונה והוא 26.
3 זה שנהג ברכב ואילו א' היה נוסע ברכב.

4

5 ב"כ קרנית הפנה לחקירתו של א' במשטרה ולעדויותו בבית המשפט בהם טען כי לא הוא נהג
6 ברכב, אלא ל', וכי א' כלל לא נחקר על ידי ב"כ התובע לגבי השאלה מי נהג בשברולט.

7 ב"כ קרנית הפנה לעדויותיהם של ע' ול', הן במשטרה והן בבית המשפט, בהם טענו כי מי
8 שנהג ברכב הוא ל' וטען כי עדים אלה כלל לא נשאלו בחקירתם הנגדית כל שאלה ביחס
9 לזהות הנהג וב"כ התובע לא יכול להעלות תהיות וספקולציות במקום בו היו צריכים
10 לשאול את העדים שאלות מעל דוכן העדים.

11

12 ב"כ קרנית הפנה לעדותו של ג' במשטרה לפיה ל' התקשר אליו בחצות וחצי ואמר לו שהוא
13 עשה תאונה עם הרכב. כמו כן, הפנה לחקירתה של השוטרת בבית משפט שם העידה כי היא
14 לא יודעת מי נהג ברכב אולם הסיקה שא' הוא הנהג וכי ככל הנראה לא דיברה עם א'
15 במקום התאונה. לטענתו, אם היתה משוחחת עימו, הדבר היה צריך להיות מצוין בדו"ח
16 הפעולה.

17

18 ב"כ קרנית טען משהוכח של' נהג ברכב יש לדחות את התביעה מכיוון שאין להעניק סעד
19 שהתבסס על מסכת עובדתית שונה מזו שנטענה על ידי התובע. ב"כ קרנית טען עוד כי
20 משהוכח כי גרסתו העובדתית של התובע לפיה א' נהג בשברולט נמצאה שקרית, הרי שיש
21 לדחות את תביעתו לאור החזקה לפיה מי שמשקר ביודעין בדבר אחד, משקר בכל עדותו.
22 ב"כ קרנית טען עוד כי לא ניתן לקבוע ממצאים על יסוד עדות יחידה של בעל דין שאין לה
23 סיוע.

24

25 בנוסף, ב"כ קרנית טען כי התובע לא צירף את ל' כנתבע ועל כן דין התביעה להדחות.

26

27 ב"כ ג' טען כי גרסתו של ג' והצדדים השלישיים עקבית וקוהרנטית, כי הם מסרו את אותה
28 הגרסה מיד לאחר התאונה, ביום 7.12.19, וכי גרסתם זו נתמכת במסמכים ובראיות.
29 ב"כ ג' טען כי השברולט מעולם לא היה רשום על שם מ' וכי א' לא יכול לטעון מצד אחד
30 שזכרון הדברים בין מ' ובין חברת "טרייד אין עין המפרץ" מחייב ואילו זכרון הדברים מול
31 ל' אינו מחייב. לטענתו, רישום הבעלות הוא דקלרטיבי בלבד, ולאי העברת הבעלות על שם
32 ל' אין משמעות ראייתית.

33

ב"כ ג' טען כי יש לדחות את הודעת לצד שלישי נגד ג' ומ' לאור הודאת ל' שהוא רכש את השברולט. יש לדחות גם את טענת ב"כ התובע כי זכרון הדברים בינו לבין ל' נוצר בדיעבד לאחר התאונה.

דיון בשאלת האחריות

28. לאחר בחינת הראיות – לא אוכל לדלות ולו גרעין של אמת מאיזו מעדויות הצדדים המעורבים ורב הנסתר על הגלוי. גם חקירות ב"כ הצדדים לא סייעו בידי ואפילו ס.ע. שמסר הודעה במשטרה כשעה לאחר התאונה, לא הובא לעדות, למרות שאמר בהודעתו כי הוא מכיר את הנהגים של שני כלי הרכב המעורבים בתאונה, ואין זאת כי יכול היה לשפוך אור על המתרחש.

גם מתיק המשטרה לא ניתן היה לדלות פרטים מעבר לדו"ח הפעולה שנערך על ידי השוטרת סמוך לאחר התאונה, מאחר ולא הוגש כתב אישום נגד מי מהעורבים בתאונה ולאחר שהן ל' והן א' נחקרו באזהרה על מסירת עדות שקר לגבי נהג השברולט, אך בהמשך לא נעשה דבר, וגם המשטרה לא שאלה את אותו ס.ע. מי נהג בשברולט.

29. גרסתו של התובע, כי א' הוא זה שנהג ברכב, עומדת בסתירה לכל שאר ראיות הצדדים האחרים: זו של א' עצמו, שהכחיש כי נהג ברכב במועד התאונה, זו של ל' שאישר כי הוא זה שנהג ברכב במועד התאונה, זו של ע' שהיה אחד הנוסעים ברכב ולכאורה אין לו כל אינטרס בהליך בפני, וזו של ג' שטען כי עובר לתאונה מסר את הרכב לל' (וכל המעורבים מסרו גרסה זו כבר במשטרה טרם שהוגשה תביעה זו).

30. מאידך, העדות היחידה לה יש סיוע חיצוני של צד לא מעורב, היא זו של התובע, כאשר בדו"ח הפעולה נרשם כי מי שנהג ברכב היה א'. אמנם בחקירתה אישרה השוטרת כי לא ראתה את התאונה, ולא ראתה מי יצא ממושב הנהג (בהבדל מהרכב האחר שהיה מעורב בתאונה, שם ראתה את הנהג יוצא ממושב הנהג והיא רשמה זאת בדוח שערכה). יחד עם זאת, עוצמת ראיה זו עולה על כל ראיות הצדדים האחרים. וחיזוק לכך שלי לא היה נוכח בתאונה יש גם בעובדה שבהודעתו במשטרה הוא מסר כי הרכב האחר נכנס לצומת באור אדום ופגע בשברולט שנכנס לצומת באור ירוק, בעוד שעל פי העדות של כל מי שמסר הודעה במשטרה, השברולט הוא שנכנס לצומת באור אדום ופגע ברכב האחר, שפנה שמאלה (כך מסרו בהודעותיהם במשטרה הן נהג הרכב האחר והן הנהג והנוסע ברכב נוסף שעמד אחרי הרכב האחר והיו עדי ראיה לתאונה).

31. על כך יש להוסיף את העובדה שבישיבת יום 8.2.11 הודיע ב"כ קרנית כי ג' פנה אליו וטען כי השברולט נמכר לא', ואף שלח לו הסכם מכר. אמנם בעדותו הציג ג' הסכם לפיו מכר את השברולט לל', ואולם ל' העיד כי לא חתם על שום הסכם עם ג' (למרות שאישר את חתימתו על המסמך שהוצג בפניו).

למותר לציין כי ג' לא נחקר בעניין זה בבית המשפט.

32. בנסיבות אלה אני קובעת כי נהג הרכב היה הנתבע, א', ומאחר ולשברולט לא היה ביטוח בר תוקף במועד התאונה, על קרנית לפצות את התובע על נזקיו.

ההודעות לצדדים השלישיים

33. ב"כ קרנית טען כי אם בית משפט קמא יקבל את הטענה כי א' הוא שנהג ברכב בעת התאונה, יש לקבל את ההודעה לצדדים שלישיים שהגישה קרנית כנגד א' (כנהג ברכב), כנגד ל' (שהיה המחזיק ברכב אשר נטל את הרכב מג' והתיר לא' לנהוג בו) וכנגד ג' (הבעלים והמחזיק של הרכב ומתיר השימוש) ומ' (מי שהיתה הבעלים של הרכב).

ב"כ קרנית טען כי ג' הוא בעל הרכב והוא מסר אותו לל', למרות שידע כי אין ביטוח חובה לרכב.

ב"כ קרנית טען כי הרכב נרכש עבור מ', בתו של ג', אשר ביטוח הרכב שהיה בשעתו לרכב הוצא על שמה ועל כן, גם היא בעלת הרכב.

ב"כ קרנית טען כי ל' לא רכש את הרכב מג' אלא לקח אותו רק לבדיקה וכי ל' לא שילם מעולם על הרכב.

ב"כ קרנית טען כי ל' לא התעניין אם יש לרכב ביטוח עובר לנטילת הרכב מג'.

34. ב"כ ג' טען כי גרסת הצדדים השלישיים היתה עקבית ואמיתית לכל אורכה, ונתמכה במסמכים. ב"כ ג' טען כי הרכב מעולם לא היה רשום על שם מ'.

ב"כ ג' טען כי כפי שזכרון הדברים עם חברת טרייד אין מהווה חוזה למכירת רכב, כך יש תוקף לזכרון הדברים בינו ובין ל'. כמו כן טען כי רישום הבעלות הוא רישום דקלרטיבי בלבד ועל כן, יש לקבוע כי הבעלים של הרכב הוא ל'.

ב"כ ג' טען כי ל' חתם על זכרון הדברים, לקח את הרכב לבדיקה, בדק אותו בפועל, התקשר לג' והודיע לו שהוא קנה את הרכב ולאחר מכן, נסע על החברים שלו לטיול ברכב החדש.

ב"כ ג' הפנה לעדותו של ל' אשר העיד כי זכרון הדברים הוצג לו במשטרה והפעם הראשונה בה הוא ראה את ג' מאז התאונה היה בתחנת המשטרה.

דיון בהודעות לצדדים השלישיים

35. אין מחלוקת כי לשברולט לא היה ביטוח חובה במועד התאונה וכי מי שרכשה את הרכב מחברת הטרייד אין היתה מ'. יחד עם זאת מהראיות עלה כי מ' כלל לא היתה מעורבת בכל הקשור לרכב, מי שערך את הביטוח ולאחר מכן העביר אותו לרכב אחר היה ג' והוא גם זה שהיה מעורב בלעדי במסירת הרכב לאחרים.

36. בנסיבות אלה, אין מקום לחייב את מ' ויש לדחות את ההודעה לצד שלישי נגדה.

37. באשר לג', הרי שהוא העיד כי הוא מסר את הרכב לל'. מאידך, ל' העיד כי קיבל את הרכב מג'.

בעוד ג' העיד כי ל' ידע שאין ביטוח לשימוש ברכב הרי של' העיד כי לא ידע שלרכב אין ביטוח לרכב, כאשר בזכרון הדברים שלטענת ג' הוא החתים עליו את ל' בטרם מסר לו את הרכב, נרשם כי לרכב יש ביטוח חובה בלבד. גם במשטרה מסר ל' כי לרכב יש ביטוח חובה.

בעוד ל' העיד כי לקח את הרכב לצורך בדיקה ובטרם קנה את הרכב ארעה התאונה הרי שג' העיד כי הוא מסר את הרכב לל' לצורך בדיקה לפני קנייה ובטרם ארעה התאונה, ל' הודיע לו שהוא קונה את הרכב ויגיע למחרת לבצע את התשלום.

38. אין מחלוקת כי ל' לא שילם לג' עבור הרכב עובר התאונה. כמו כן, בעדותו של ג' במשטרה הוא לא טען כי ל' הודיע לו לפני התאונה כי הוא רכש את הרכב. לפיכך, יש לראות בג' כמי שהיה המחזיק ברכב וכמי שמסר את הרכב לל' והתיר את השימוש בו, למרות שידע כי אין לו ביטוח חובה.

39. סעיף 7 לחוק הפיצויים קובע:

"נפגעים אלה אינם זכאים לפי חוק זה:

(1) מי שגרם לתאונה במתכוון;

(2) מי שנהג ברכב תוך הפרת החוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב ללא רשות), תשכ"ד-1964, וכן מי שהיה מצוי ברכב ביודעו שהנוהגים בו כאמור ;

(3) מי שנהג ברכב כשאינו לו רשיון לנהוג בו, למעט רשיון שפקע מחמת אי תשלום אגרה או מחמת הגבלה שהוטלה לפי פרק ו'1 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 ;

(4) מי שהרכב שימש לו, או סייע בידו, לביצוע פשע ;

(5) מי שנהג ברכב ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח שהיה לו לא כיסה את שימוש ברכב ;

(6) בעל הרכב או המחזיק בו, שהתיר לאחר לנהוג ברכב כשאינו לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה ושנפגע בתאונת דרכים שאירעה באותה נהיגה, בין בהיותו ברכב ובין מחוצה לו."

סעיף 9 לחוק הפיצויים קובע :

"(א) מי ששילם פיצויים המגיעים לפי חוק זה לא תהא לו זכות חזרה על אדם אחר החייב בפיצויים לפי חוק זה זולת הזכות לחזור על אחד מאלה :

(1) מי שאינו זכאי לפיצויים כאמור בסעיף 7 ;

(2) מי שאינו לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה, למעט מי שהיה לו ביטוח שנתי שתקפו פג תוך 30 יום לפני התאונה ;

(3) בעל הרכב או המחזיק בו כאמור בסעיף 7א.

(ב) חבותו של מי שחוזרים עליו לפי סעיף קטן (א), תהיה לפי פקודת הנזיקין.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בזכות החזרה של מעורבים בתאונה לפי סעיף 3(ב) בינם לבין עצמם."

40. בהתאם לסעיפים 9(א)(1) ו- 7(5) לחוק הפיצויים קיימת לקרנית זכות חזרה כלפי א', כמי שנהג ברכב ללא ביטוח בהתאם לפקודה.

- 1 בהתאם לסעיפים 9(א)(1) ו- 7(6) לחוק הפיצויים קיימת לקרנית זכות חזרה גם כלפי ג'.
- 2
- 3 41. אשר לל', הרי שהוא הודה כי קיבל את הרכב מג' ואולם הוא העיד כי ידע שלרכב יש ביטוח
- 4 חובה, ודבריו מקבלים אישור בזכרון הדברים שהציג ג'. מאחר וקבעתי כי הוא לא נהג ברכב
- 5 במועד התאונה – ממילא אין מקום לקבל את ההודעה לצד שלישי נגדו ואני מורה על
- 6 דחייתה.
- 7
- 8 42. אציין כי לא התבררו הנסיבות בהן הרכב הגיע לידי א', שכפי שקבעתי, הוא שנהג ברכב
- 9 במועד התאונה. אף אחד מהמעורבים, לרבות ל', א' והתובע עצמו לא נחקרו בעניין זה.
- 10
- 11 א' עצמו כלל לא התגונן בפני התביעה וההודעה, ולאור קביעתי כי הוא שנהג ברכב והוא לא
- 12 טען דבר באשר לביטוח הרכב – יש לקבל את ההודעה נגדו, כאמור לעיל.
- 13
- 14 43. לפיכך, אני מקבלת את ההודעה לצד שלישי נגד ג' וא' ודוחה אותה נגד מ' ול'.
- 15
- 16 **הנזק**
- 17
- 18 44. התובע, יליד 1983, נשוי ואב ל-3 קטינים (3.5, 1.5 ו-10 שנים) נפגע בתאונה ביום 19.10.09.
- 19
- 20 45. ממקום התאונה, פונה התובע באמבולנס לבית חולים "גליל מערבי" כשהוא סובל מחבלות
- 21 בכל חלקי גופו ובעיקר בידו הימנית ובשתי רגליו. התובע היה מאושפז בבית החולים עד
- 22 ליום 28.10.09, ולאחר מכן, בעקבות החמרה, אושפז פעמים נוספות.
- 23
- 24 ביום התאונה, 20.10.09 עבר התובע ניתוח קיבוע חיצוני של שבר בזרוע יד ימין וביום
- 25 14.7.10 עבר ניתוח נוסף של קיבוע פנימי של השבר על ידי פלטה וברגים, עם שימוש בשתל
- 26 עצם שנלקח מאגן שמאל.
- 27 סה"כ אושפז התובע למשך 23 ימים.
- 28
- 29 **הנכות**
- 30
- 31 46. פרופ' שטהל, מומחה לכירורגיה אורטופדית וכירורגית כף יד, קבע לתובע נכות צמיתה
- 32 משוקללת בשיעור של 45% כדלקמן:
- 33
- 34 15% בגין שבר בעצם הזרוע והגבלה בתנועות
- 35 30% בגין פגיעה בעצב הרדיאלי
- 36 7.5% בגין צלקות (נכות אסטטית)

פרופ' שטהל ציין בחוות הדעת כי לתובע הגבלה בתנועות כיפוף ויישור המרפק ואינו יכול ליישר את שורש כף היד והאצבעות.

47. התובע העיד כי בעקבות התאונה התרסקה לו היד והיו לו מכות ברגליים והיום הוא לא יכול להרים דברים כבדים, לא יכול לפתוח את היד והוא מוגבל בתפקוד.

48. ב"כ התובע ביקש להעמיד את נכותו התפקודית של התובע על 50% בשים לב לפגיעה בידו הדומיננטית ובעיסוקו כעצמאי העובד כירקן. ב"כ התובע טען כי התובע היה כל חייו עובד חרוץ, שהשתכר למחייתו וכן עזר למשפחתו וביצע עבודות בבית. ב"כ התובע הפנה לע"א 7008/09 עדנאן עבד אל רחים נגד עבד אלקארד (פורסם בנבו), 07.09.10 שם נקבע כי מסתמנת מעין חזקה כי שיעור הנכות הרפואית משקף גם את שיעור הנכות התפקודית.

48. ב"כ קרנית ביקש להעמיד את נכותו התפקודית של התובע על 20% בשים לב לכך כי נכותו הרפואית של התובע מורכבת מ-7.5% נכות אסטטית שאין בה לגרוע מכושר ההשתכרות. ב"כ קרנית טען כי אין לראות בשיעור הגריעה מכושר השתכרות כשיעור הנכות רפואית ללא הצלקות ויש לערוך את החישוב לפי שיעור גריעה של 20% בלבד.

49. נוכח קביעות פרופ' שטהל, אני סבורה כי הנכות הרפואית תואמת את הנכות התפקודית ואני מעמידה אותה על 45%.

כאב וסבל

50. בהתאם לנכותו הרפואית של התובע (45%) וימי האשפוז (23) הפיצוי בראש נזק זה מסתכם ב- 98,050 ₪.

בסיס השכר

51. התובע העיד כי במהלך כל חייו עבד בעבודות מזדמנות – סבלות, שוק, פנצ'ר מאכר, הובלות וכו'. לפני התאונה פתח חנות ירקות. הוא עבד בחנות לבד, הביא ירקות לחנות ומכר אותם. לדברי התובע, הוא עבד במילועוף כמלגוז ונהג משאית והשתכר בין 8,000 עד 9,000 ₪ ובפנצ'ריה השתכר כ-6,000 ₪ לחודש.

התובע לא יכול היה להציג תלושי שכר ועל מרבית השאלות שנשאל לגבי עבודתו השיב "לא זוכר".

בחקירתו הנגדית ציין התובע כי הוא פתח את החנות כשנתיים לפני התאונה. כאשר הוצגה בפניו תעודת עוסק המורשה לפיה העסק נפתח ביום 1.5.09, כמה חודשים לפני התאונה ענה שוב "לא זוכר".

התובע העיד כי שילם שכירות על החנות בסכום של 5,000 ₪ כל חודש עד שהעסק נסגר. כמו כן, הוא שילם ועד, חשבון, מים וארנונה.

52. מטעם התובע הוגשה חוות דעתו של רו"ח אריאלי לפיה הרווח של העסק (להלן "העסק" ו/או "החנות") שפתח התובע, לתקופה שממועד הפתיחה עד התאונה היה של 43,439 ₪ לאחר תשלומי מס הכנסה וביטוח לאומי (כאשר הרווח כולל הוצאות טרום פתיחת העסק). בחקירתו הוא אישר כי לא הביא בחשבון דמי שכירות ששילם התובע עבור החנות, תשלומי ארנונה והוצאות עבור רכישת סחורות.

פירוט חקירתו של רו"ח אריאלי יובא להלן בסעיף "הפסדי העסק".

53. מדו"ח שכותרתו רציפות הביטוח (נ/26) עולה כי משנת 2001 ועד חודש מאי 2009 התובע עבד אצל 16 מעסיקים שונים לתקופות קצרות בלבד כדלקמן:

שנת 2001	עבד 10 חודשים אצל מעביד אחד.
שנת 2002	עבד אצל 4 מעסיקים 7 חודשים.
שנת 2003	עבד אצל 3 מעסיקים 4 חודשים.
שנת 2004	עבד אצל מעסיק אחד 3 חודשים.
שנת 2005	עבד אצל מעסיק אחד חודש אחד.
שנת 2006	עבד אצל 2 מעסיקים 5 חודשים.
שנת 2007	עבד אצל 2 מעסיקים 3 חודשים.
שנת 2008	עבד אצל 2 מעסיקים 6 חודשים.
שנת 2009	עבד כשכיר 1 חודש.

54. מאישור משטרת ישראל עולה כי מיום 5.1.05 ריצה התובע 17 חודשי מאסר בגין החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית וכן עבירות בנשק ומיום 11.12.06 ריצה עונש מאסר של 4 חודשי מאסר בגין עבירה כנ"ל.

כמו כן עולה מהאישור הנ"ל כי התובע ביצע בין השנים 2004 עד 2006 עבירות נוספות של סמים, החזקת רכוש החשוד כגנוב, החזקת אגרופן והחזקת נשק שלא כדין – עבירות בגין נידון למאסרים מותנים.

יצוין כי בדו"ח שיקום אסיר נרשם כי התובע בעל רקע התמכרותי מגיל צעיר והשתמש בסמים ואלכוהול, בקוקאין ואופייטים.

בשנת 2011 נידון התובע ל- 48 חודשי מאסר בגין עבירות מסחר בסמים מסוכנים וקשירת קשר לפשע, ועל פי דו"ח השיקום רק בכלא עבר טיפול גמילה.

בחודשים בהם עבד, התובע השתכר פחות משכר מינימום - בשנת 2008 השתכר 1,387 ₪ ובחודש אפריל 2009 השתכר 3,544 ₪.

55. לא מצאתי כל בסיס לטענת ב"כ התובע לפיה עובר לתאונה השתכר התובע כ- 14,500 ₪, לאור הרווח מהחנות בחודשים שקדמו לתאונה על פי חוות דעתו של רואה חשבון אריאלי (התייחסות לחוות דעת זו תובא בהמשך). בהעדר תלושי שכר גם לא ניתן להסתמך על עדותו של התובע בדבר הסכומים שהשתכר כשכיר.

56. על בסיס שכרו האחרון של התובע כשכיר מחד, ונוכח התקופות הקצרות בהן עבד בפועל, אני מעמידה את בסיס השכר החודשי של התובע על 5,000 ₪.

הפסדי החנות/ העסק

57. כאמור, התובע העיד כי מספר חודשים לפני התאונה פתח חנות לממכר ירקות ופירות וכי לאחר התאונה הגיע לחנות מידי פעם, אבל הוא לא יכול היה לנהל את החנות ומי שעזרו בחנות היו אחיו, אמא שלו, אחותו ואשתו.

58. אחיו של התובע העיד בפניי כי כבר ביום התאונה החל לעבוד בחנות וכי בלילה נסע להביא עוד סחורה. לדבריו, עבד כמעט שנה והשתכר 5,000 ₪. גם אחותו ואמא שלו היו בחנות והתובע היה מגיע לחנות יום או יומיים בשבוע.

לדברי האח, הוא היה נותן את הקופה לאמא שלו, והאמא היתה נותנת את הכסף לתובע, כי מי שקיבל את ההחלטות והוציא כסף היה התובע והתפקיד שלו היה להביא סחורה ולהיות בחנות.

האח אישר בחקירתו כי החנות נסגרה כי לא היו מספיק קונים. מאחר והיתה ירידה במכירת פירות וירקות התובע החליט למכור בחנות גם דברי מכולת ומי שהיה אחראי על הרכישה של מוצרי המכולת היה הדוד שלו. לדבריו, כל המלאי שהיה בחנות לאחר הסגירה הלך למשפחה.

1

2 59. אבי בן צבי, סגן הממונה האזורי של מע"מ עכו, העיד כי התובע הפסיק את פעילותו כעוסק
3 מורשה ביום 30.4.11. הדו"ח האחרון שהוגש היה לחודש אוקטובר 2010, ולאחר מכן הוגשו
4 מספר דוחות אפס. דוח אפס יכול להיווצר כאשר מס העסקאות שלו שווה למס התשומות
5 או במידה ולעסק לא היתה פעילות באותו חודש ואז הוא מגיש דוח אפס.

6

7 60. רואה החשבון, גדעון אריאל (להלן: "המומחה"), הגיש חוות דעת מומחה מטעם התובע
8 (ת/7). הוא התבקש לחוות דעתו לגבי שלוש תקופות שונות של העסק – ממועד פתיחת
9 החנות עד יום התאונה, מיום התאונה ועד 31.12.09 וממועד זה ועד סגירת החנות ביום
10 9.9.10.

11

12 על פי הערכתו בתקופה הראשונה היה רווח של 43,439 ₪ לאחר תשלומי מס הכנסה וביטוח
13 לאומי (כאשר הרווח כולל הוצאות טרום פתיחת העסק). בתקופה השנייה היה הפסד של
14 12,587 ₪, כולל תשלומי מינימום לביטוח לאומי, ובתקופה השלישית מיום 1.1.10 ועד
15 ביום 09.9.10 היה הפסד בסך של 30,970 ₪, כולל תשלומי מינימום לביטוח לאומי.

16

17 61. בחקירתו אישר המומחה כי הוא עצמו ערך דו"ח רווח והפסד לעסק, בהתאם למסמכי
18 העסק שהציג בפניו ב"כ התובע, ועל פי המידע שקיבל, העסק נסגר ביום 8.9.10.

19

20 לדברי המומחה, הוא ביקש הסברים מהתובע לגבי מספר מסמכים שהיו רשומים בכרסת
21 שקיבל מיועץ המס של התובע, אולם לא נמצאו בקלסר המסמכים שהובא לעיונו, ולפיכך
22 לא רשם את ההוצאות בדו"ח שערך. הוא אישר כי הוא לא הסתמך על הדיווח למע"מ
23 ולא על שומות מס הכנסה. הוא גם לא עשה התאמות עם חשבון הבנק אלא התבסס על
24 רישומי הקופה בלבד.

25

26 המומחה אישר כי לפני פתיחת החנות, בחודשים מאי-יוני 2009 התובע ביצע רכישות
27 בסכום של 25,000 ₪, אולם לא היו כל הכנסות, ובעצם התובע הפסיד את כל ה-25,000
28 ₪, או שהוא קיבל הכנסה ולא דיווח עליה. כמו כן אישר כי עובר לתאונה החלה ירידה
29 משמעותית במכירת הירקות והפירות.

30

31 המומחה לא ידע באיזה חודשים אחיו של התובע עבד בחנות ואישר כי לא קיבל לידיו
32 דיווחים למס הכנסה וביטוח לאומי על העסקתו. הוא אישר גם כי בחישובים שערך הוא
33 לא לקח בחשבון את הוצאות השכירות מאוגוסט 2009 ולא את הוצאות הארנונה לשנת
34 2009, וכי ככל שהיו הוצאות כאלה, יש להורידן מהרווח.

35

36

המומחה אישר כי מחודש מרץ 2010 הוחל למכור בחנות גם מוצרים נוספים החייבים במע"מ וכי היה הפסד ממכירה של מוצרי המכולת. עוד אישר כי כאשר נסגר העסק, לא היתה מכירה של המלאי, כולל מכירת המשאית.

62. ב"כ התובע טען כי מיום התאונה ועד סגירת העסק הפסיד 43,557 ₪, ולפיכך ביקש לפסוק לתובע הפסד זה.

63. ב"כ קרנית טען כי התובע עצמו לא יכול היה למסור כל פרטים אודות העסק: מתי פתח את העסק, האם השכירות הוגבלה לשנה, האם קיבל רישיון עסק מעירייה, כמה שילם לאחיו שעבד בחנות אחרי התאונה, האם מס הכנסה פסלו לו את הספרים, מתי גילה שההכנסות של החנות בירידה, האם היה בעסק לאחר התאונה, כמה הרוויח מכל פריט וכיו"ב. כמו כן השיב התובע כי אין לו כל ידיעה אודות ההכנסות וההוצאות של החנות ואין לו ידיעה או נגיעה לחישובים השונים אשר נערכו על ידי יועץ המס, אשר לא העיד בבית המשפט.

64. ב"כ קרנית הפנה לעדותו של האת, לפיה התובע היה הרוח החיה מאחורי העסק גם לאחר התאונה וכי החנות נסגרה שלא עקב פגיעת התובע בתאונה אלא עקב ירידות ממכירות הירקות, וכי התובע הוא שהחליט למכור מוצרי מכולת.

65. ב"כ קרנית טען כי הוא מתנגד לחוות דעתו של רואה החשבון אריאלי כיוון שמדובר בעדות שמיעה ואין להיזקק לה. לחילופין טען כי משקלה של חוות דעת זו היא אפסי. לחילופין, טען כי המומחה נחקר על חוות דעתו ומעדותו עולה כי כל הנחות היסוד בחוות הדעת אינן נכונות, והוא אינו יכול לעמוד מאחורי חוות דעתו. חוות הדעת גם נעדרת חישובים. המומחה אמר בחקירתו כי החישובים מצויים בניירות העבודה ולדבריו, הוא לא התבקש להביא אותן. בנוסף, הסתמך על כרטסת שערך יועץ המס, אלא שהיו חסרים בה מסמכים. יועץ המס עצמו שערך את הכרטסת בזמן אמת גם לא זומן לעדות.

66. אני מסכימה עם טענתו של ב"כ קרנית כי נוכח נסיבות עריכת חוות דעתו של המומחה וחישוביו ונוכח עדותו – אין ייתן לה משקל, מה עוד שגם התובע עצמו לא יכול היה למסור כל נתונים על הכנסות והוצאות של העסק, למרות שעל פי עדות אחיו כל הכנסות החנות נמסרו לו והוא החליט על אופן ניהול החנות ועל סגירתה.

67. המדובר בנזק מיוחד, וכפי שנקבע בע"א 379/74, 525/74 אסבטוס נ' פזגו, פד"י (3) 281, 284:

1 "נזק מיוחד" חייב להיטען במפורש ובמפורט. הוא טעון הוכחה מדויקת ואסור
2 לו לשופט להעריכו לפי אומדנתו. תובע הטוען כי נגרם לו נזק מיוחד חייב להוכיח
3 לא רק שאכן נגרם לו הנזק, אלא גם את היקפו או שיעורו".

4
5 בענייננו – התובע לא הציג כל הוכחה, אלא רק אומדנא שנערכה על ידי רואה החשבון,
6 שאפילו לא הציג את המסמכים עליהם ביסס את חוות דעתו ועל פי עדותו כאשר העריך
7 את רווח העסק בתקופה שלפני התאונה, לא הביא בחשבון הוצאות רבות שמן הסתם היו
8 מקטינות את הרווח באופן משמעותי.

9
10 68. לפיכך, איני פוסקת לתובע כל פיצוי בגין "הפסד לעסק".

11 12 הפסדי שכר בעבר, הפסד כושר השתכרות בעתיד וזכויות סוציאליות

13
14 69. בנסיבות המפורטות לעיל, איני סבורה כי יש מקום לערוך חישוב אריתמטי של הפסדי
15 השכר, למרות שקבעתי את בסיס השכר. מחד, לתיק המוצגים מטעם התובע צורפו
16 תעודות אי כושר לעבודה עד 31.3.11. מאידך, אחיו של התובע העיד כי התובע הוא שניהל
17 את החנות לאחר התאונה, למרות שלא עבד פיזית, ובמיוחד נוכח העובדה שמחודש
18 פברואר 2011 (בה היה התובע, כאמור, באי כושר לעבודה) "עסק" התובע בפעילות
19 עבריינית: ביום 13.2.11 עבר התובע עבירות של קשירת קשר לפשע ושל יצוא, יבוא מסחר
20 והספקה של סמים מסוכנים וביום 22.3.11 עבירה של מסחר בסמים מסוכנים. מיום
21 23.1.13 עד 2.2.15 ריצה התובע עונש מאסר ולאחר ששוחרר נאסר עליו להיות בעיר מגוריו,
22 עכו, והוא עבד במסגרת שיקום האסיר בחנות ירקות ולאחר מכן כנהג באזור תל אביב
23 והשתכר כ- 2,000 ₪ לחודש.

24
25 70. לפיכך, אני פוסקת לתובע פיצוי גלובלי, על דרך האומדנא (כאשר הבאתי בחשבון את השכר
26 הקובע שקבעתי ואת נכותו התפקודית) בסכום של 250,000 ₪ לעבר ובסכום של 600,000
27 ₪ לעתיד.

28
29 71. בגין אובדן זכויות סוציאליות אני פוסקת לתובע 102,000 ₪ (אמנם ב"כ קרנית טען כי
30 התובע היה עצמאי ולא הוכח כי הפריש כספים לקרן פנסיה, אולם מאחר וכל החישובים
31 התבססו על עבודת התובע כשכיר ולא כעצמאי, ולאור צו ההרחבה לביטוח פנסיוני מקיף
32 במשק אשר פורסם בשנת 2008 הורחב שוב בשנים 2011 ו-2016, כל עובד שכיר זכאי
33 להפרשה לקרן פנסיה).

משקבעתי כי התובע השתכר כעצמאי תקופה קצרה בלבד, אני קובעת כי התובע זכאי לפיצוי בגין אובדן זכויות סוציאליות.

הוצאות ונסיעות

72. ב"כ התובע טען כי בעקבות התאונה התובע נדרש לשהות באשפוז בבית החולים תקופה ממושכת, לעבור ניתוחים רבים וסדרות ארוכות של טיפולי פיזיותרפיה. כמו כן, התובע משתמש במשככי כאבים באופן תמידי ונאלץ להגיע לבדיקות הדמייה רבות. ב"כ התובע טען כי התובע נדרש להוציא הוצאות רבות עבור דלק ואש"ל. בנוסף, התובע משלם עבור טיפולים וביקורי רופא.

לתיק מוצגי התובע צורפו קבלות על תשלומים לרופא ורכישת תרופות, בשנה לאחר התאונה, בסכום של 874 ₪

ב"כ התובע ביקש להעמיד ראש נזק זה בסכום גלובלי של 300,000 ₪.

73. ב"כ קרנית טען כי המומחה לא המליץ על הצורך בטיפולים רפואיים בעקבות התאונה וכי התובע זכאי לקבל טיפולים הרפואיים במסגרת "סל הבריאות" ללא כל תשלום מצדו.

ב"כ קרנית טען כי התובע לא המציא כל אסמכתאות לגבי הוצאות שנגרמו לו בעבר, למרות שמדובר בנזק מיוחד, וכי אין לפסוק לתובע כל פיצוי בראש נזק זה.

74. בגין ההוצאות אני פוסקת לתובע סכום גלובלי של 100,000 ₪.

עזרת צד ג'

75. התובע העיד כי בעקבות התאונה נעזר בבני משפחתו וכי הוא מוגבל בתפקודו מאחר ונפגע ביד ימין שהיא היד הדומיננטית.

76. ב"כ התובע טען כי עובר התאונה, התובע היה בחור בריא ודינאמי פעיל ומעורב אשר ביצע את כל מטלות משק הבית, עבודות אחזקה לרבות ניקיון, כביסות, בישול וקניות וכי כתוצאה מהתאונה הפך לאדם תלתי, נכה, פגוע בידו הימני ואינו מסוגל למלא צרכיו במישור המשפחתי והאישי.

ב"כ התובע טען כי התובע אושפז לפרקים ולתקופות ממושכות בבית החולים לצורך מספר ניתוחים וכי בתקופות אלה נזקק לעזרה וליווי צמוד של אשתו. בנוסף, התובע עבר תקופות שיקום ממושכות וקשות ועד היום הוא נזקק לעזרה בביצוע פעולות בסיסיות.

- 1
2 ב"כ התובע ביקש להעמיד את הפיצוי בגין ראש נזק זה בשנה וחצי הראשונות לאחר
3 התאונה לפי 5 שעות ביום על בסיס 45 ש"ח לשעה ומאז ועד בכלל לפי 3 שעות ביום.
4
5 77. ב"כ קרנית טען כי לא הוצגה כל ראיה על עזרה שקיבל התובע. כמו כן טען כי התובע היה
6 במאסר תקופה ארוכה ולא נזקק לכל עזרה.
7
8 ב"כ קרנית טען כי התובע לא הביא לעדות מי מבני המשפחה שלטענתו עזרו ועוזרים לו עד
9 היום.
10
11 ב"כ קרנית ביקש להעמיד את פיצוי בגין ראש נזק זה בסכום של 7,000 ש"ח לעבר ולעתיד.
12
13
14
15 78. נוכח העובדה שפגיעת התובע היא ביד הדומיננטית, ברי כי סמוך לאחר התאונה הוא נזקק
16 לעזרה רבה מבני משפחתו וכי גם היום הוא מתקשה לבצע פעולות רבות הדורשות שימוש
17 ביד זו. יחד עם זאת, התובע לא הביא לעדות מי מבני המשפחה שלטענתו סייעו לו בעבר או
18 מסייעים לו גם היום. יש להביא בחשבון גם את תקופת מאסרו של התובע.
19
20 79. לפיכך, ובשים לב לנכותו, אני פוסקת לתובע גם בראש נזק זה, לעבר ולעתיד, סכום גלובלי
21 של 500,000 ש"ח.
22

סה"כ הנזק

- 23
24
25 80. סה"כ נזקי התובע מסתכמים ב- 1,650,050 ש"ח.
26

ניכויים

- 27
28
29 81. התובע הגיש למוסד לביטוח לאומי תביעה לנכות כללית, נקבעה לו דרגת אי כושר לצמיתות
30 של 65% ודרגת נכות יציבה של 46%. בהתאם לאישור המוסד לביטוח לאומי מיום 13.2.20,
31 התובע מקבל מהמוסד לביטוח לאומי קצבת נכות כללית החל מחודש אוגוסט 2015, בסכום
32 (מעודכן להיום) של 5,127 ש"ח.
33
34 82. לאחר שכבר הוגשו סיכומי הצדדים, הגישה קרנית בקשה לעכב את מתן פסק הדין מאחר
35 ולפי מכתב המוסד לביטוח לאומי התובע עובד ומשתכר 4,663 ש"ח וגמלת הנכות הכללית
36 שהוא מקבל עלתה מ- 4,000 ש"ח לחודש ל- 5,113 ש"ח. בנסיבות אלה טען ב"כ קרנית כי חוות

- הדעת האקטוארית מיום 14.2.19, לפיה מסתכמות גמלאות המוסד לביטוח לאומי בסכום של 819,281 ₪ אינה רלבנטית. ב"כ קרנית ביקש להתיר להגיש חוות דעת מעודכנת.
83. בהתאם, הגיש ב"כ קרנית חוות דעת אקטוארית מעודכנת לפיה מסתכמות הגמלאות (לעבר ולעתיד) בסכום של 988,638 ₪.
84. ב"כ התובע הגיש בתגובה הודעה לפיה הוא חולק על חוות הדעת, לרבות ממצאיה והנתונים עליהם היא מסתמכת. ב"כ התובע טען כי התובע נקלט בשוק העבודה, לאחר ניסיונות בלתי נלאים מצדו שלא צלחו ואולם לטענתו, מדובר בעבודה חלקית זמנית לתקופה קצובה בשמירה בישיבה באתר עבודה בקרבת מקום מגוריו וכי עם סיום העסקתו ימציא אישור למוסד ואז יופחתו דמי הביטוח המשולמים לו.
85. ב"כ קרנית טען בתגובה כי התובע הסתיר את העבודה שהוא עובד, כי לא הוגש כל תצהיר התומך בבקשתו, וכי בכל מקרה אין סיבה שהתובע יעבוד וישתכר לפחות את השכר שהוא משתכר כיום.
86. מדו"ח המוסד לביטוח לאומי עולה כי מאז שחרורו של התובע מהמאסר הוא עובד. התובע אמנם מוגבל בעבודה הדורשת מאמץ ביד ימין, אך אין כל מניעה שימשיך לעבוד ולהשתכר בשיעור שהוא משתכר כיום. לא מן הנמנע כי גם בעתיד יעבוד וישתכר למעלה מהסכום האמור, וככל שיקבע כי אינו מסוגל לעבוד תגדל הגמלה המשולמת על בסיס 65% אי כושר ל- 100%.
87. בנסיבות אלה, ומאחר ופסק הדין ניתן על סמך הנתונים והראיות שבפני בית המשפט למועד פסק הדין, ומאחר והתובע לא הגיש חוות דעת אקטוארית הסותרת את חוות הדעת שהגישה קרנית, יעשה הניכוי בהתאם לחוות הדעת המעודכנת, דהיינו 988,638 ₪.

תשלומים תכופים

89. הנתבעת שילמה לתובע תשלומים תכופים כדקלמן:
- 50,000 ₪ מיום 30.11.10, ובשערוך להיום 53,953 ₪
- 15,000 ₪ מיום 5.7.11, ובשערוך להיום 15,566 ₪.
- 29,960 ₪ מיום 12.12.11, ובשערוך להיום 30,940 ₪
- סה"כ – 100,459 ₪.
- אציין כי לא פסקתי ריבית גם על הפסדי שכר בעבר, מאחר וקבעתי סכום גלובלי ולפיכך שערכתי את התשלומים התכופים בצירוף הפרשי הצמדה בלבד.

התוצאה –

90. סה"כ נזקי התובע מסתכמים, כאמור, בסכום של 1,650,050 ₪ ובניכוי התשלומים התכופים בסכום של 100,459 ₪ וגמלאות המוסד לביטוח לאומי בסכום של 988,638 ₪, מסתכם נזקו של התובע בסכום של 560,953 ₪.

91. אני מחייבת את קרנית לשלם לתובע, באמצעות בא כוחו, את הסכום של 560,953 ₪, בצירוף שכ"ט עו"ד בשעור של 13%.

התשלום ישולם תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

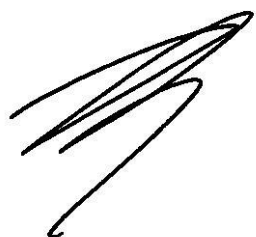
92. יתרת אגרה תשולם על ידי התובע וקרנית בהתאם לקבוע בתקנות.

93. בהודעה לצד שלישי אני מחייבת את א' (הנתבע מס' 1) ואת ג' (הצד השלישי מס' 3), ביחד ולחוד, לשפות את קרנית ולשלם לה את סך כל הסכומים אותם עליה לשלם לתובע, בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור של 13% מסכומים אלה.

94. הצד השלישי מס' 3 והנתבע מס' 1 יישאו ביתרת האגרה בהודעה לצד השלישי, ביחד ולחוד.

פסק הדין ניתן לפרסום לאחר שנמחקו ממנו הפרטים המזהים.

ניתנה היום, ה' ניסן תש"פ, 30 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

ברכה בר-זיו, שופטת